

Bos Aires 2-7a-1951.

Sr. Don Valentin Paz Andrade

Mei lembrado i estimadísimo amigo: Recibín carta de Ramón Otero, dándome conta de que o xuez de Pontevedra decretou xa a liberdade das nosas cousas. Isto noticiá que de por si debería alegrarme dado o que isos obxectos representan pra min no terreo sentimental, oséums pol-o contrario demasiado pesada, ante o temor da aitude que as miñas cuñadas poden tomar en vista de que eu non dispoño de ningún documento escrito. Díceme algún con moito respecto, que foi unha grande falla de previsión, i eu contéstelle que tal vez, pero que endexamais censurarei nin recriminarei, a quén con falla eu sin ela, está pra min por enriba de todo. Este aparente disguido, obedece somente a sua excesiva boa fé, que lle fixe confiar demasiado en quén, imes ver agora, si merecían eu non a sua confianza. Miñas cuñadas e mais eu, levamos na intimo das nosas coñecencias, o TESTAMENTO MORAL que nos deixou o noso incomparable Castela. Declara él, que de conformidade conmigo, facía renuncia a herdanza que lle correspondera dos seus finados pais (E.P.D.) cedéndolle voluntariamente as suas irmáns, pra que estas en adiante seu peran respetar e recoñecer os meus dereitos únicos sober de conta poseíamnos en común il e mais eu. Violales, nin tan siquera discutibles, sería tanto como traizear os seus propios sentimentos e a sua veuntade, i este francamente non pode esperalo de elas, que ademais en certa modo son moralmente responsables, de que o seu irmán (facendo confianza en elas), non sentira agoiras apremiantes por formalizar unha cousa que contaba xa segura.

Vostede amigo Valentin, ten un poder meu, y eu conta coa grande confianza que vostede me inspira, rogándolle moi encarecidamente que me tome este asunto nas suas mans. Ogallá que os pensamentos posto no benquerido Castela, se dispoñan, como espero, a cumprir digna e moralmente co seu deber.

A sua obra artistica, ten que ser salvada e respetada. A derradeira disposición de seu autor, reclama que pase a ser PATRIMONIO DA SUA ADCOURADA GALIZA e esta disposición hai que acatala e cumplila hasta por enriba da mesma lei. Vexan pois por favor, o modo de seadar as cousas que anden espalladas e depositalas no Museo onde xa está** unha boa parte dos seus traballos /Prebe o meu Daniel Vostede pode estar ben seguro de que il á da agradacerlle con fervor tantas molestias e atencións. Pol-a miña parte non pode mais que decirlle, gracias meu bo amigo moitas gracias.

? Parécelle ben de poñerse a fala con Ramón? Hoxe tenén lle escribo a il. Non

podem facelo mais antes, por que andivon medio doente.

Digalle a Pilarifia que esta carta non vai para ela, por que o tema non e certo
mente nel seductor. Mais sei que a lembre de cete, e o mesmo e ese grande A
sife que vaxo medrar dia a dia. Pre eles deus unha estreita aperta, e vestede
con un especial e garbasse saude recibe e fende gratitude de esta amiga

Virxinia

Prégolle nel de corazón, non deixe de decirlle cete hexa sobre de este asunto.
Olvidébase decirlle que o pequeno fende que hai no Banco, aínda que figura a no-
me dea deus, fwa e a que me deixau e meu pai (e.p.d.).

*Estou esperando carta das miñas irmáns. Non sei
que lles pasará pra tardar tanto en escribir.*

Pereira-Av. Belgrano 2605-7a-R. Buenos Aires
Argentina